

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.203/2018/7.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke
. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
. Gál Attila bíró

A felperes:

A felperes képviselője:
. Tóth Roland ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:
. Márkus Réka kormánytisztviselő

A per tárgya: jogellenes jogviszony-megszüntetésnek
jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:
Kecskeméti Törvényszék 6.Mf.20.835/2017/4.

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:
Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.M.436/2016/14.

Rendelkező rész

A Kúria a Kecskeméti Törvényszék 6.Mf.20.835/2017/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 986.000,-
(kilencszáznyolcvanhatezer) forint felülvizsgálati eljárási
illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2008. szeptember 10-től állt az alperes, illetve annak jogelődje alkalmazásában előbb köztisztviselői, majd kormánytisztviselői jogviszonyban, végrehajtási referens munkakört töltött be.
- [2] A felperes 2016. március 2-án írásban tájékoztatta a munkáltatói jogkör gyakorlóját arról, hogy a 2016. február 29-én hivatali vesztegetés elfogadása büntett elkövetésének megalapozott gyanúja miatt gyanúsítottként hallgatta ki.
- [3] Az alperes 2016. március 16-án megkereste a rendőrséget a büntetőeljárással kapcsolatos adatok közlése érdekében, az adatszolgáltatást azonban a nyomozóhatóság megtagadta. A 2016. szeptember 12-én kelt átiratában megerősítette, hogy a felperest 2016. február 29-én hivatali vesztegetés elfogadása büntett elkövetésének megalapozott gyanúja miatt gyanúsítottként hallgatta ki.
- [4] Az alperes a felperes kormányzati szolgálati jogviszonyát a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (Kttv.) 63. § (2) bekezdés g) pontja (2a) bekezdése, valamint a 39. (1) és (7) bekezdése alapján 2016. szeptember 19-én, felmentéssel, azonnali hatállyal megszüntette.
- [5] Az intézkedés indokolása szerint foglalkoztatást kizáró ok jutott felperessel összefüggésben a munkáltató tudomására. A hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján nem létesíthető kormányzati szolgálati jogviszony azzal, aki az ott felsorolt bűncselekmények valamelyike miatt indult büntetőeljárás hatálya alatt áll, és a kormánytisztviselőnek a kormányzati szolgálati jogviszony teljes időtartama alatt meg kell felelnie a törvényben meghatározott alkalmazási feltételeknek.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [6] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy a munkáltató azonnali hatályú felmentése jogellenes. Hivatkozott arra, hogy az alperes nem tartotta be a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 56. § (3) bekezdésében foglaltakat, mivel a munkáltató már 2016. március 2-án, azaz az általa történő bejelentéskor tudomást szerzett a büntetőeljárás megindulásáról, azonban intézkedését csak 2016. szeptember 19-én tette meg. A büntetőeljárás 2014. április 17-én indult meg, a felmentésben hivatkozott 2012. évi V. törvény rendelkezései szerint pedig az azonnali hatályú felmentéssel történő jogviszony-megszüntetést módosító szabályokat csak akkor lehet alkalmazni, ha a büntetőeljárás 2015. április 15-ét követően kezdődött. A felperes hivatkozott arra is, hogy az alperes megsértette az egyenlő bánásmód követelményét, mivel a NAV-nál a felperessel azonos munkát végző „egyenruhás” munkavállalók jogviszonyát nem azonnali hatályú felmondással szüntetik meg, jogviszonyukat felfüggesztik hasonló tényállás mellett.

- [7] A felperes pontosított keresetében kérte, hogy amennyiben a bíróság nem az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt állapítja meg a jogellenességet, akkor kötelezze az alperest a I.rendű alperes neveről szóló 2010. évi CXXII. törvény (továbbiakban: NAV tv.) 34/X. § (6) bekezdése alapján 24 havi illetményének megfelelő összeg, azaz 9.885.600,- Ft megfizetésére. Amennyiben a bíróság az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt találna jogellenesnek a felmentést, úgy a NAV tv. 34/X. § (1) és (4) bekezdése alapján közszolgálati jogviszonyának helyreállítása mellett 1.423.082,- Ft elmaradt illetmény megfizetésére kérte kötelezni az alperest perköltség fizetés mellett.
- [8] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az első- és a másodfokú bíróság ítélete

- [9] A Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 6.M.436/2016/14. számú ítéletével a keresetet elutasította, és a felperest perköltség fizetésre kötelezte. Kimondta, hogy a le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli.
- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt a NAV tv. 1. § (1) bekezdésére, 15. § (1), (2) bekezdésére, valamint a Kttv. 1. § b) pontjára, 39. § (1) és (7) bekezdésre, valamint a 63. § (2) bekezdésében foglaltakra.
- [11] Rögzítette, hogy jelen esetben a felperes kormányzati szolgálati jogviszonya 2015. április 15-én már fennállt, a Kttv. 39. § (1) és (7) bekezdése kizárólag akkor volt alkalmazható, ha 2015. április 15-e után indult büntetőeljárás a fellel szemben bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja miatt. Jelen esetben azonban ez nem volt megállapítható.
- [12] 2014. április 17-én kizárólag szemben indult meg a nyomozás, felperessel szemben a megalapozott gyanú közlésére 2016. február 29-én került sor. Így a kormányzati szolgálati viszonyára alkalmazni kellett a Kttv-nek a 2015. évi XXXII. törvénnyel megállapított, a jogviszony létesítésére vonatkozó szabályait. Nem volt vitatott a perben, hogy a felperessel szemben büntetőeljárás olyan bűncselekmény miatt indult, amely a Kttv. 39. § (1) bekezdésében nevesítve van, ezáltal - figyelemmel a 39. § (7) bekezdésére is - a felperes nem felelt meg a törvényben meghatározott alkalmazási feltételeknek.
- [13] A Kttv. 63. § (2) bekezdés g) pontjában foglaltakat az alperes jogszerűen alkalmazhatta, amely szerint a kormányzati szolgálati jogviszonyt felmentéssel meg kell szüntetni, ha foglalkoztatást kizáró ok jut a munkáltató tudomására. Ezen jogszabályi rendelkezés a munkáltató számára az ok tudomásra jutásától számítandó határidőt nem ír elő a felmentés jogának gyakorlására, a felperes kormányzati szolgálati jogviszonyára az Mt. rendelkezései nem alkalmazhatóak. A bíróság ezért megalapozatlannak találta a felperes Mt. 56. § (3) bekezdésére történő utalását a törvényben meghatározott határidő elmulasztása miatt.

- [14] A Kttv. 13. § (1) bekezdése szerint a közszolgálatlaltal, így különösen az illetménnyel kapcsolatban az egyenlő bánásmód követelményét meg kell tartani. E követelmény megsértésének orvoslása nem járhat más közszolgálati tisztviselő jogának megsértésével, vagy csorbításával. Ezzel összefüggésben vizsgálta a bíróság a hivatkozott 2003. évi CXXV. törvény (Ebktv.) 8. § r) pontjában, valamint a 9. §-ban foglaltakat.
- [15] Az egyenlő bánásmód megsértésére történő hivatkozás esetén a felperesnek meg kell jelölnie azon, az Ebktv. 8. §-ában felsorolt tulajdonságát, amellyel rendelkezett a jogsértéskor és valószínűsíteni kell, hogy emiatt érte hátrány.
- [16] A felperes által megjelölt, „beöltözött” személyek nincsenek összehasonlítható helyzetben a felperessel, mivel a kormánytisztviselőkre elsősorban a Kttv. szabályai, míg a pénzügyőrökre a Hszt. előírásait kell alkalmazni a NAV törvényben foglalt eltérésekkel. A két jogszabály részben eltérően szabályozza a felmentési okokat, a Hszt-ben ezek között nem szerepel a Kttv-ben nevesített azon ok, amely miatt jelen esetben a felperes jogviszonyát megszüntették. Tényként megállapítható, hogy mindkét törvényben szerepel a méltatlanság mint felmentési ok, azonban az alperes nem erre hivatkozva szüntette meg a felperes jogviszonyát, hanem a Kttv. 63. § (2) bekezdés g) pontja alapján, azaz a foglalkoztatást kizáró ok tudomásra jutása miatt. A bíróság a perben azt nem vizsgálhatja, hogy az alperes miért nem valamely más felmentési okra hivatkozással szüntette meg a felperes jogviszonyát. Kizárólag azt értékelhette, hogy a munkáltató által megjelölt ok valós volt-e és az általa megjelölt jogszabályhelyet helyesen alkalmazta-e. A felperessel összehasonlítható helyzetben a hasonló bűncselekmény miatt indult büntetőeljárás hatálya alatt álló kormánytisztviselők vannak, azonban jogviszonyukat az alperes a felperes által sem vitatottan ugyanolyan módon szüntette meg, mint az övét. Az alperes az egyenlő bánásmód követelményét így nem sértette meg azzal, hogy a különböző jogviszonyban álló munkavállalóira a rájuk vonatkozó különböző rendelkezéseket tartalmazó jogszabályokat alkalmazta. A bíróság a felperes által indítványozott tanúbizonyítás elrendelését mellőzte, mivel a jogvita elbírálása szempontjából ezt nem találta szükségesnek.
- [17] A felperes fellebbezése folytán eljáró Kecskeméti Törvényszék 6.Mf.20.835/2017/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és a felperest perköltség fizetésére kötelezte. Kimondta, hogy a le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.
- [18] A másodfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a tényállásból helytálló következtetést vont le, indokolási kötelezettségének eleget tett, ezért az elsőfokú bíróság ítélete a jogszabályoknak megfelelt.
- [19] A büntetőeljárás megindulása csak a Kttv. 39. § (1) bekezdésében meghatározott bűncselekmény miatti megalapozott gyanú közlésének az

időpontja lehet. Ellenkező esetben ugyanis a Kttv. 39. § (1) bekezdésében foglalt alkalmazhatósági feltételek nem vonatkoznának a más személlyel szemben, vagy ismeretlen tettes ellen megindult büntetőeljárásban utóbb ismertté vált gyanúsítottakra, amely szűkítő értelmezés azon túl, hogy a törvényszövegből és a miniszteri indokolásból nem olvasható ki, nem felel meg a jogalkotói célnak sem.

- [20] A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor elutasította az egyenlő bánásmód követelményének megsértése megállapítására vonatkozó kereseti kérelmet. A felperesétől eltérő ágazati jogszabály személyi hatálya alatt álló, hivatásos szolgálati jogviszonyban lévő állomány nem tekinthető a felperessel összehasonlítható helyzetben lévő csoportnak.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

- [21] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalát kérte. Másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását indítványozta. Perköltség iránti igényt is előterjesztett.
- [22] A felperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság ítélete jogszabálysértő, a tényállásból helytelen, okszerűtlen és logikátlan következtetést vont le, megsértve az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdésében foglalt ártatlanság vélelmét. Az alkalmazott jogszabály lényegében Alaptörvénybe ütköző módon „előlegezi” meg azt, hogy a felperes bűncselekményben bűnös és szankcionálja azt hivatalvesztéssel. A jogágak közötti párhuzamosítás eredményeképpen mond ítéletet azzal, hogy feltételeket támaszt a köztisztviselővel szemben, és a Kttv. 63. § (2) bekezdés g) pontja valamint 39. § (1) és (7) bekezdése alapján felmentéssel szünteti meg a jogviszonyát.
- [23] Az elsőfokú bíróság tévesen határozta meg a büntetőeljárás megindításának időpontját, amikor kimondta, hogy a felperes gyanúsítása 2016. február 29-én történt, ezért tévesen alkalmazta a Kttv. 39. § (1) bekezdésében foglalt feltételrendszert is. Jelen esetben a büntetőeljárás kezdete 2014. április 17-e, függetlenül attól, hogy a felperessel szemben a gyanúsítást csak 2016. február 29-én közölték. Egy elrendelt nyomozás közben módosult jogszabályt a felperesre hátrányosan nem lehet alkalmazni, illetve ezen jogszabályt visszaélésszerűen értelmezni.
- [24] Felperes álláspontja szerint sérült az egyenlő bánásmód elve, a jogerős döntés az Ebktv. 8. § r) pontjába, valamint 9. §-ába ütközött.
- [25] Téves az az ítéleti megállapítás, hogy nem jelent hátrányos megkülönböztetést, miszerint a ...-nál dolgozó végrehajtók a Kttv.,

míg a „beöltözött vámos” dolgozók a Hszt. hatálya alá tartoznak. Ez téves, hiszen jogkollízió lép fel, így vizsgálni kell, melyik jogszabály, vagy jogelv alkalmazása elsődleges.

- [26] A jogszabályalkotás ebben a kérdésben nem koherens, sem a Hszt., sem a Kttv., sem az Ebktv. jelenlegi jogszabályai nincsenek összhangban. Az alaptények nem vitatottak, tehát az, hogy ugyanazon munkáltatónál jogviszonyban állókról van szó, és az sem vitás, hogy ugyanazon tevékenységet látnak el, nevezetesen végrehajtási cselekményt. Ennélfogva azonos elbírálás alá kell, hogy essenek, ha ez nem történik meg, akkor sérül az Ebktv. 8. § r) pontja, illetve az Ebktv. (9) bekezdése.
- [27] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.
- [28] Érvelése szerint a Kttv-ben felsorolt bűncselekmények esetében nem csupán a bűnösség kimondása, de már az ilyen bűncselekmény alapos gyanúja és erre alapozva a büntetőeljárás (nyomozás) megindulása is kizárja a jogviszony létesítését, illetve fenntartását. Az ártatlanság védelme tehát a kormányzati szolgálati jogviszony létesítése és fenntartása szempontjából nem védi az eljárás alá vont személyt. Ezen bűncselekmények miatti büntetőeljárás megindulása nem méltatlansági, hanem érvénytelenségi ok. Az érintettel szemben tehát nem méltatlansági eljárást kell indítani, hanem meg kell állapítani a jogviszony semmisségét és a Kttv. 63. § (2) bekezdés g) pontja alapján fel kell őt menteni.
- [29] A felperes keresetében hivatkozott az Mt. 56. § (3) bekezdésére, illetve 12. §-ára, mely a felperes esetében nem releváns, tekintettel arra, hogy a kormányzati szolgálati jogviszonyra a NAV törvény, illetve a Kttv. rendelkezései az irányadóak.
- [30] A közszolgálati tisztviselőkről szóló törvénnyel összefüggő átmeneti, módosuló és hatályát vesztes szabályokról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2012. évi V. törvény 19/M. §-a alapján a Kttv-nek az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi XXXII. törvénnyel megállapított, a jogviszony létesítésére vonatkozó szabályait az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi XXXII. törvény hatálybalépésekor fennálló kormányzati szolgálati, valamint közszolgálati jogviszonyra akkor kell alkalmazni, ha az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi XXXII. törvény hatálybalépése után indul büntetőeljárás a közszolgálati tisztviselővel szemben a Kttv. 39. § (1) bekezdésében meghatározott bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt.
- [31] A nyomozás elrendelésére 2014. április 17-én sor került, azonban ez ekkor még nem érintette a felperest. Vele szemben a büntetőeljárás a gyanúsítás közlésével indult, ami 2016. február 29-én történt.
- [32] A bűnügyi nyilvántartási rendszerről az Európai Unió tagállamainak bíróságai által a magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 23. § d)

pontja szerint a büntetőeljárás hatálya alatt állók nyilvántartása tartalmazza többek között a megalapozott gyanú közlésének időpontját. Ugyanezen jogszabály 71. § (1) bekezdése szerint a bűnügyi nyilvántartó szerv a bűnügyi nyilvántartási rendszerben kezelt adatok alapján jogviszony létesítésére, fenntartására, vagy egyéb, törvényben meghatározott feltételnek való megfelelés igazolására az igazolás alanyának kérelmére hatósági bizonyítványt állít ki. Tehát az eljárás alá vont személy nem a nyomozás megindításától szerepel a bűnügyi nyilvántartási rendszerben sem, hiszen elképzelhető lenne olyan eset, amikor az egyszerű gyanú nem éri el a megalapozottság szintjét, a nyomozás során nem merülnek fel olyan adatok, amelyek megalapozzák a gyanút, és így az eljárás befejeződik.

- [33] A NAV tv. 15/E. § (1) bekezdése alapján a kölcsönös együttműködési kötelezettség keretében a kormánytisztviselő, a pénzügyőr, illetve az ügykezelő köteles a munkáltatói jogkör gyakorlójának írásban bejelenteni, ha vele szemben közvédra üldözendő büntett megalapozott gyanúját közölték. Tehát a megalapozott gyanú az, amely a bejelentési kötelezettséget megalapozza, illetve a kötelező munkáltatói intézkedést szükségessé teszi, nem pedig a nyomozás megindulásának ténye. Így jelen esetben nem lehet szó a visszaható hatály megsértéséről sem.
- [34] Az alperes álláspontja szerint a jogerős ítélet helytállóan fejtette ki, hogy az intézkedés nem sérti az egyenlő bánásmód követelményét sem. Az alperes minden esetben a jogszabályi követelményeknek megfelelően járt el, függetlenül a büntetőeljárás hatálya alatt álló foglalkoztatott jogviszonyának jellegétől. A hivatásos állományúak esetében a megalapozott gyanú közlését követő eljárásra a Hszt. rendelkezéseit kell alkalmazni, mely a kormánytisztviselők esetében alkalmazandó Kttv. szabályaihoz képest több helyen eltérő rendelkezést tartalmaz. A NAV tv. 33/P. §-a szabályozza a méltatlansági eljárás megindításának lehetőségét, melynek részletszabályait a Hszt. 222-224. §-ai fejtik ki. Ugyanakkor a szolgálati jogviszony megszüntetés, illetve a felmentés eseteit is eltérően szabályozza a Hszt. 80. §, illetve 86. §-a a Kttv. rendelkezéseikhez képest, hiszen abban nem szerepel a Kttv. 63. § (2) bekezdés g) pontjában található megszüntetési ok.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [35] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [36] A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely

megjelölése mellett - hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.

- [37] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előzőekben meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia, és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016.(II.15.) PK vélemény 4-6. pont].
- [38] A Pp. 272. § (2) bekezdése alapján a jogerős határozat felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni, mely követelménynek nem felel meg az Alaptörvényre való utalás. Az Alaptörvény XIV. cikk (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve, a vonatkozó eljárásokat a XIV. cikk (2) bekezdése tartalmazza. A bíróságok az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt igazságszolgáltatási, ezen belül jogalkalmazási tevékenységük során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Ebből következően az Alaptörvény szabályainak vizsgálata alapvetően nem a rendes bíróságok, hanem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik. A Kúria erre tekintettel a felülvizsgálati kérelemben a jogszabályhely pontos megjelölésével ellátott, az ehhez fűződő jogi érvelést is tartalmazó felülvizsgálati előadások alapján értékelhette a jogerős határozatot.
- [39] A felperes felülvizsgálati kérelmében a 2015. évi XXII. törvény nem megfelelő alkalmazását állította. Ezen jogszabályhely megjelölés téves, a vizsgálandó jogszabály helyesen a 2015. évi XXXII. törvény, a Pp. 272. § (3) bekezdése alapján azonban a Kúria az e körben előterjesztett felülvizsgálati kérelmet érdemben vizsgálta.
- [40] A bíróságok következtetése helytálló volt, miszerint 2014. április 17-én csak szemben indult meg a nyomozás, a felperes esetében 2016. február 29-én történt meg a megalapozott gyanú közlése. Ebből következően a 2015. évi XXXII. törvény szabályai voltak irányadóak a felmentéskor, visszamenőleges hatályú jogszabály alkalmazás nem történt.
- [41] A Kttv. 39. § (1) bekezdése rögzíti, hogy nem létesíthető kormányzati szolgálati jogviszony azzal, aki - bizonyos

bűncselekmények miatt - büntetőeljárás hatálya alatt áll. A Kttv. 39. § (7) bekezdése értelmében pedig a törvényben meghatározott alkalmazási feltételek alól - a 41. § (1) bekezdés a) pontja kivételével - felmentés nem adható. A kormánytisztviselőnek a kormányzati szolgálati jogviszony teljes időtartama alatt meg kell felelnie az e törvényben meghatározott alkalmazási feltételeknek. A Kttv. 63. § (2) bekezdés g) pontja szerint pedig a kormányzati szolgálati jogviszonyt felmentéssel meg kell szüntetni, ha a foglalkoztatást kizáró ok jut a munkáltató tudomására. Az alperes a felperes jogviszonyát azonnali hatállyal az irányadó jogszabályok szerint szüntette meg, a hivatkozott jogszabálysértés nem volt megállapítható.

- [42] Alaptalanul állította a felperes felülvizsgálati kérelmében az egyenlő bánásmód követelményének megsértését is.
- [43] A felperesnek meg kellett jelölnie az Ebktv. 8. §-ában felsorolt tulajdonságok közül azt, amellyel az általa állított jogszabálysértéskor rendelkezett, és valószínűsítienie kellett, hogy emiatt hátrány érte. A felperes az eljárás során védett tulajdonságot nem igazolt, a megjelölt Ebktv. 8. § r) pontja kifejezetten a részmunkaidős, illetve határozott időre foglalkoztatott személyek kedvezőtlenebb elbírálásának tilalmát rögzíti, jelen esetben azonban nem ilyen körülményre hivatkozott a felperes.
- [44] A felperes azt állította, hogy az Ebktv. 9. §-a azért sérült, mert az alperesnél alkalmazásban álló végrehajtók között megkülönböztetés tapasztalható aszerint, hogy a Kttv., vagy a Hszt. hatálya alatt állnak-e.
- [45] A bíróságok helytállóan fejtették ki, hogy a felperes által megjelölt személyek nem képeznek vele összehasonlítható csoportot. A kormánytisztviselőkre a Kttv. szabályait, az egyenruhás, „beöltözött” vámosokra, pénzügyőrökre a Hszt. rendelkezéseit kell alkalmazni a NAV tv.-ben foglalt eltéréssel. A Hszt-ben nem szerepel azon felmentési ok, amely miatt a felperes jogviszonyát az alperesnek meg kellett szüntetnie.
- [46] Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben már több döntésében iránymutatást adott. A III/01921/2013. számú ügyben kifejtette, hogy „{29} Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint az azonos szabályozási körbe vont jogalanyok közötti olyan, alkotmányos indok nélkül tett megkülönböztetés tilos, amelynek következtében egyes jogalanyok a többiekhez képest hátrányos helyzetbe kerülnek. Nem tekinthető viszont hátrányos megkülönböztetésnek, ha a jogi szabályozás különböző tulajdonságokkal bíró alanyi körre eltérő rendelkezéseket állapít meg, mert alkotmányellenes megkülönböztetés csak összehasonlítható - azonos csoportba tartozó - személyi körben lehetséges [lásd például 3062/2012.(VII.26.)AB határozat indokolás {168}]
- [47] Fenti okfejtésből következően a Kúria részéről alkotmányos aggály sem merült fel.

A felperes védett tulajdonságot nem jelölt meg, az általa hivatkozott

személyek vele nem voltak azonos csoportba tartozóak. Arra pedig az eljárás során nem merült fel adat, hogy a Kttv. hatálya alá tartozó személyek esetében - akik a felperessel egyezően büntetőeljárás hatálya alá kerültek - az alperes eltérő jogkövetkezményt alkalmazott volna.

- [48] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján.

Záró rész

- [49] A felperes a perköltség fizetése alól a Pp. 79. § (2) bekezdése alapján mentesül, míg az illetéket az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.
- [50] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

, 2019. január 30.

Dr. Hajdu Edit s. k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s. k. előadó bíró, Dr. Gál Attila s. k. bíró

A kiadmány hitelével:

Bné

írnok